Dikter

2018-2019

av

Lars Larsen

Stockholm 2020

(nyaste först)

Positivtänkarens visa

Det finns en positivlåda* i hjärnan
som man kan veva på lite då och då,
och vevar man på den lilla lådan
kommer positiva tankar ut också.
Och är man en dag lite ledsen
skall man veva på lådan lite grann,
då blir det mycket lättare i kroppen,
man blir då en positiv man.

* Positiv, även gatuorgel, handorgel och vevorgel, är en orgel med vevanordning. Genom att veva på den spelar den automatiskt upp en melodi (Wikipedia)

Världsmannens visa

(melodi: Olle Adolphsons visa "Sängen")

Man måst vrida sig lite
som masken på krok
för att klara sig i denna världen,
och skruva i IT
och lura sig klok
och ta med böckaböcker på färden.
Till sist sitter man där
och skrapar sin böld
och man undrar "ja, till vilken nytta
slet man och huttrade i andens köld
så man darrade i kallingen!
Ja, det får vi tala om sen!"

Sången om mänsklighetens barndom

Stadd på vita vingar
var mänsklighetens gryning,
luftig, kristallren var dess flykt,
där den under jätteormbunkarna
fostrades av kentaurer.
O, du ljuva barndomsgryning
då dina gudar ännu bar på doften
av djurursprungets friskhet!
En Swedenborg, en Stagnelius
kunde drömma dig fram,
men stum blev vår längtan
under maskinernas grå himmel.
I Pindaros sånger ljöd du
ännu oförfalskad
då minnet av dig glödde än
i lägerelden,
då vi kunde värma oss på dig
i natten,
innan myternas massiva glömska
tog överhanden,
och gudarna blev mekaniska
som järnet då det varit för länge
utanför glöden.

O, barndomsgryning,
vem bär din andes svalka än,
här i brännande ökensanden,
för vem blev dina hieroglyfer tolkade,

vem minns dig, Eden, med sitt liv,
så som hundar minns,
men i en värld av språklösheten dold,
vem ger oss skäl att hoppas
på din återkomst,
den som gör oss stumma av längtan,
men tysta ber vi Livet om lov att få
hoppas
på den vita fågelns återkomst
med sin outsägliga, hemliga tröst
från fjärran skogar.

Min version av "Don't cry for me Argentina"

Don't cry for me Argentina,
although all earthly hope is gone,
don't cry for me dear, dear Argentina,
I have a heavenly hope instead.

(skriven på psyket i Norge)

Bakterievisan

(egen melodi)

1. Och har du en riktig bakterie
   uti din kropps materie,
   så har du ett litet husdjur,
   då kan du ej gå omkring sur.

2. Materiens ton i C-dur
   och nästan uti D-dur,
   den vaggar dig till en tupplur,
   då kan du ej längre gå sur.

3. Och sitter du än i ett bur
   och då har med ett bakteriedjur,
   då kan du ej sitta där sur,
   då spelar du älsklig C-dur.

Gitarrvisan

1. Jag måste ha min gitarr
   jag måste höra dess knarr
   för att kunna va´ jag här och där.
   Utan den är jag död,
   utan den inget bröd,
   ja jag älskar min gamla gitarr.

Refr: Ja, det finnes ej alls någon våda
   när jag irrar mig fram här och där,
   när jag bara får krafsa på min låda,
   har jag allt, har jag allt jag begär.

Fjärilen

(Psalm dedikerad till Titti Spaltro, som tycker så mycket om fjärilar)

(Egen melodi)

1. Vad tänker du på, kära fjäril,
dansande på vår sommaräng.
Du är så sorglös, kära fjäril,
kom på min hand en liten sväng.
Lär mig att dansa, kära fjäril,
med lika lätta steg som du,
så jag kan bli vår Herres käril,
spridande glädje så som du.

2. Vad tänker du på kära fjäril,
säg mig, var lärde du din dans?
Låt mig få följa dig, o fjäril,
som om ej några sorger fanns.
Led mig dit du kom från, o fjäril,
landet där du har lärt din dans,
så jag kan bli vår Herres käril,
så jag kan alltid vara hans.

(P.S. Käril är ett gammalsvenskt ord för kärl)

Fågeldansen

En flock av små, små fåglar
stiger mot himlen
och när de når ovan molnen
brister de ut i en ofattbar dans och jubel:
"Halleluja!!!", kvittrar de utom sig av fröjd,
"Vi skall få tillbaka det Adam förlorade,
guldåldern, Eden, paradiset för alla varelser!!
Och dagen närmar sig i hast!"

O, om man hade kunnat fågelspråket då.
Då hade jag dansat och jublat med dem.

Livets flod (salme)

(skrivet 19.6.2019)

(egen melodi inspirert av en polsk julesang)

Livets Flod
risler stille,
hvor den kommer
spirer livet,
og den Floden,
Floden stille,
det er martyrenes hellige blod.

Dette blod,
blodet milde,
er så dyrbart
og et bilde
på det blodet,
blodet milde
det er vår Jesu hellige blod.

Ikke ene
led vår frelser,
hver martyr
har del i blodets
ophav milde,
frelsens kilde
for evig lyser dets hellige glans.

Trofaste esel

(skrivet 17.6.2019)

Trofaste esel
jeg gråter over deg
så ringe er dine kår
du bærer ditt åk
med en slik rørende tålmodighet
og trofasthet
ubemerket gikk du
men en helt var du
biografiene om deg
venter
i himlen

(om ett israelittisk esel på jobb i den israeliske ødemarken)

Till en sinnessjuk, nerbruten på psyket

(skriven 14.6.2019)

Vän,
tappa inte modet,
det var inte ditt fel,
du längtade så efter sanningen,
att du tog en stubbe för att vara
sanningens rådjur,
där du snubblade fram med din lykta.
Nu sitter du förtvivlad vid stubben,
anklagande dig själv för ditt
självbedrägeri.
Förtvivla inte, du modiga själ,
som gav allt i sökandet
efter sanningens rådjur.
Ge inte upp,
än finns sanningens rådjur,
och du kan höra hens läten
i natten fortfarande, när du minst anar det,
om du lyssnar riktigt noga,
kallande på din själ
till nya äventyr.

Klarhetens källa

Stilla och gömd,
dunkelt och tyst,
inga rubriker,
sakta och milt
lever den eviga
klarhetens källa
trygg under gudsvingen
den evigt sälla.

(P.S. "säll" är ett gammalt svenskt ord för salig)

Elskede sannhet

Åh!
Tenk at sannheten finns!
Tenk at det finnes noe
som er sant
i denne løgnens og sinnsykdommens
verden!
Åh virkelighet!!
Jeg heier på deg!
Åh!
Sannhet!
I dødens øyeblikk
skal du omfavne meg.
Og intill da,
skal jeg søke deg,
elskede,
med lykter.

Fårdikt av Lars Lammsen

(skrivet 9.6.2019)

På ängarna vandrar
underliga filurer
med krullig päls
och gör det samma
år ut och år in
i tiotals år ibland.

Vad är det som är så ljuvligt,
vad är det som man aldrig
blir trött av att göra?

Det är att äta gräs.
Äta de saliga ängvarelserna, ängens änglar.
Cannabisrökarna ser avundsjukt på.

Fåren har en trygghet i sin enhet
med naturen
som cannabisrökarna saknar.
Den sanna meditationens
eviga trygghet.

Spelemansvisan

(melodi: "Min hu stod till himmelens sönn", norsk andlig sång av min morfar Edwin Bekkevold)

1. O spela som sparvarna sjunger, min vän.
o spela på Herren, min vän.
Ditt liv det är stråken, o sluta ej än,
men spela på Herren, min vän.

Refr: O spela på Herren, min vän,
o spela på Herren, min vän!
Först då kan du vila, först då har du frid,
när du spelat på Herren, min vän.

2. Och skulle du tröttna och lägga dig re'n,
o vila i sången, min vän.
Låt Herren få spela dig, ge dig ej än,
o vila i sången, min vän.

Refr: Låt Herren få spela dig än,
låt Herren få spela dig än.
Blott så kan du vila, blott så har du frid,
när Herren får spela dig än.

En morgonvisa

(Egen melodi)

Nu spinner solen sitt ömma nät
av guld kring allt som andas.
Nu vandrar vinden med lätta fjät
mot ännu en ljuv dag som randas.

Förväntansfullt som i barnaår
jag går för att möta solen,
med bara fötter och tovigt hår
och sällsamma hjärtefiolen.

Högt upp på kullen jag styr min färd,
där utsikt ges mot Kanaan.
Där skall min lilla, min lilla värld
få spela med svanen och tranan.

* * *

(Kanaan var ett namn för Israel, "det förlovade landet", i Gamla Testamentet)

Fången

(melodi: "Min mor gjette geiter i djupaste dalar", norsk folkvisa. Även sången "I verden du finner ei fred eller vile", norsk andlig sång)

Det sitter en fånge i djupaste cellen,
så ensam och sorgsen och väntar på kvällen.
När natten den kommer han sällskap skall finna
bland drömmarnas andar och trösten förnimma.

Så sällan får fången besök utav andra,
istället så låter han tankarna vandra.
I drömmen han lever, dit når inte muren.
Där sjunger han som näktergalen i buren.

Ett brinnande talgljus han håller i handen
som minner om solen och gemenskapsanden.
Den fången är människan i civilisationen.
En gång skall han nås av den ljuvaste tonen.

Livsflodens sång

(Mel. "Herre, la toner rinne", norsk andlig sång)

1. Ut ur det tysta, milda
rinner en varsam sång:
Drömmande om det vilda
:/: liv som ska segra en gång :/:

2. Så har den drömt så länge,
helgonens rad är lång.
Paradisets förhänge
:/: tjockt blev av stadens betong :/:

3. Dock rinner här Livsfloden
än som i gammal tid.
Men blyga återstoden
:/: blivit försiktig i strid :/:

4. Där på det stela viset,
prästen går i en lund,
ser inte paradiset
:/: ens i en fågel, en hund :/:

5. Djurmissionärer länge
arbetat har bland oss.
Så att vi ur det stränge
:/: slavriket kan komma loss :/:

6. Helgonen har sett floden
med sina drömmars syn.
Och sett dess blyga ljussken
:/: skimra vid granskogens bryn :/: